Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVII. — Wydana i rozesłana dnia 10. listopada 1902.

Treść: (M 206—208.) 206. Rozporządzenie, tyczące się obrotu winorośli z korzeniami w Tyrolu. — 207. Rozporządzenie, tyczące się uzupełnienia postanowień abecadłowego spisu towarów do taryfy cłowej pod wyrazem "witryol". — 208. Obwieszczenie, tyczące się przeniesienia komory pomocniczej I. klasy w Felsö-Tömös na granicę kraju.

206.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z d. 26. października 1902,

tyczące się obrotu winorośli z korzeniami w Tyrolu.

W porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem handlu uchyla się co do obrotu winorośli z korzeniami w Tyrolu rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 1. grudnia 1890, Dz. u. p. Nr. 210, a natomiast zarządza się, co następuje:

§. 1.

Winorośle z korzeniami przywozić można do Tyrolu z innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych tylko za pozwoleniem, wydanem przez c. k. Namiestnictwo w Innsbruku po zasiągnięciu cpinii tyrolskiej krajowej Rady ziemiańskiej; w pozwoleniu tem winna być wymieniona ilość winorośli, które mają być przywiezione, tudzież miejsce ich pochodzenia i przeznaczenia.

Pozwolenia tego można jednakże udzielić tylko w takim razie, jeżeli winorośle, o których tutaj mowa, pochodzą z gmin, nie objętych postanowieniami §\$ów 1go i 4go ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61.

Okres ważności takiego pozwolenia oznaczy c. k. Namiestnictwo za porozumieniem z krajową Radą ziemiańską w każdym przypadku z osobna.

Obrót winorośli z korzeniami, pochodzących z Tyrolu, dozwolony jest w granicach tego kraju tylko w miarę postanowień §§ów 2go i 3go tego rozporządzenia.

S. 2.

C. k. Namiestnictwo może poszczególnym, zaufania godnym producentom udzielić po zasiągnięciu opinii krajowej Rady ziemiańskiej pozwolenia na sprzedaz winorośli z korzeniami. Pozwolenie to, które wystawiać należy na piśmie, udzielone być może najdłużej na przeciąg lat trzech i odnosić się będzie tylko do pewnego ograniczonego i w certyfikacie pozwolenia wyraźnie wymienionego obszaru, którego granice oznaczy c. k. Namiestnictwo po porozumieniu się z tyrolskim Wydziałem krajowym i po zasiągnięciu opinii krajowej Rady ziemiańskiej, przepisując przy tem środki ostrożności, od przestrzegania których utrzymanie tego pozwolenia w mocy w każdej chwili będzie zawisało.

Rozsadnik, w którym produkowane być mają winorośle z korzeniami, zostaje pod ciągłym nadzorem właściwej komisyi dla tępienia mszycy winnej, względnie mężów zaufania, i poddawany będzie raz na rok badaniu przez delegata krajowej szkoły rolniczej i stacyi doświadczalnej w S. Michele.

Co do sprzedanych winorośli utrzymywać należy rejestr, w który zapisywane być winny z wszelką dokładnościa także imiona odbiorców i miejsce pochodzenia winorośli; również co do każdoczesnego stanu rozsadnika utrzymywać należy osobne zapiski.

Zapiski te i rejestry przedkładać należy na żądanie organom nadzorczym.

Sposób utrzymywania rzeczonych rejestrów i zapisków przepisze c. k. Namiestnictwo w Insbruku droga szczególnego rozporządzenia.

§. 3.

Obrót winorośli z korzeniami w obrębie jednej tej samej gminy, co do której nie wydano zakazu na zasadzie ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61, nie podlega w ogólności żadnemu ograniczeniu.

Do tych producentów winorośli, o których była wzmianka w sie 2im, stosują się zawarte tamże postanowienia nawet wtedy, gdy chodzi o obrót winorośli z korzeniami w obrębie gminy ich zamieszkania.

§. 4.

Wykroczenia przeciw postanowieniom §§ów 1 i 2 podlegają karom, ustanowionym w §ie 17ym ustawy z dnia 3. kwietnia 1875, Dz. u. p. Nr. 61.

§. 5.

Do przywozu winorośli z korzeniami z Tyrolu do innych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych stosowany będzie i nadal §. 2gi rozporządzenia z dnia 1. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 34.

Co się tyczy przywozu winorośli z korzeniami z zagranicy do Tyrolu, tudzież wywozu takich winorośli z Tyrolu za granicę państwa i przewozu ich przez Tyrol, zachowują moc obowiązującą przepisy, zawarte w §ie 3im rozporządzenia z dnia 1. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 34.

§. 6.

dnia ogłoszenia.

Giovanelli r. w.

207.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 30. października 1902.

tyczace się uzupełnienia postanowień abecadłowego spisu towarów do taryfy cłowej pod wyrazem "witryol".

W porozumieniu z interesowanemi królewsko węgierskiemi Ministerstwami uzupełnia się postanowienia abecadłowego spisu towarów do taryfy cłowej pod wyrazem "witryol" następującymi nowymi ustępami:

Witryol niklowy 331 . . 10 zł. Witryol niklowy surowy (t. j. witryol niklowy, zanieczyszczony witryolem miedzi i witryolem żelaza, na zasadzie art IVgo ustawy eło-

U w a g a. Surowy witryol niklowy można odprawiać za opłatą cła według l. tar. 324 tylko w takim razie, jeżeli w próbce, jaką z każdej posyłki wziąć należy z urzędu, przy badaniu przez c. k. rolniczo-chemiczną stacyę doświadczalną w Wiedniu, pokaże się co najwięcej 15 procentów czystego niklu.

Rozporządzenie to zaczyna obowiązywać niczwłocznie.

Böhm r. w.

Call r. w.

208.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. listopada 1902,

tyczące się przeniesienia komory pomocniczej I. klasy w Felső-Tömös na granice kraju.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu komora pomocnicza I. klasy w Felső-Tömös (Tömös góray) przeniesiona została na granice kraju i rozpoczęła tamże od 1. listopada Rozporządzenie to zacznie obowiązywać od 1902 urzędowanie pod nazwą "królewsko węgierskiej komory pomocniczej I. klasy w Predealu".

Böhm r. w.